

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA VINDECĂRII DEMONIZATULUI DIN GHERGHESA

DUMINICA A 23-A DUPĂ RUSALII

*(Vindecarea demonizatului
din Ținutul Gherghesenilor)*

SF. MC. MARCIAN ȘI MARTIRIE;
SF. TAVITA

Tâlcuirile patristice adaugă multe precizări, insistând asupra faptului că demonizații sunt nu numai cei care manifestă diferite forme de nebunie ce pot fi cauzate de o posesiune demonică, ci și toți cei care sunt robi ai patimilor. Unii Sfinți Părinți asimilează cele 7 duhuri necurate de care vorbește Mântuitorul (Matei 12, 45) și pe cei 7 demoni ce fuseseră scoși din Maria Magdalena, cu cele 7 păcate de moarte. Sfântul Dionisie Areopagitul vorbește în „Ierarhia bisericească” de „mulțimea de posedăți care sunt pradă patimilor”. Acest fel de demonizare îl paște pe oricare dintre creștini, căci patimile continuă să se manifeste în noi atâta vreme cât nu am ajuns la asemănarea cu Dumnezeu.

Patimile reprezintă în noi partea omului cel vechi. Noi avem însă puterea de a ne opune lucrării diavolului. Prin harul Botezului, am fost eliberați de sub tirania vrăjmașului, astfel încât, dacă nu ne supunem lui cu voia, el nu poate în nici un fel să manifeste vreo influență asupra noastră. Chiar dacă un om botezat a fost o vreme, datorită nevegherii lui, victimă a lucrărilor demonice, el își păstrează puterea de a opune acestor lucrări un refuz categoric în orice moment al vieții sale și de a se întoarce la Dumnezeu prin pocăință, în virtutea harului primit la Botez. Așa ne vorbește marele Antonie, părintele pustiei, care prin viața sa ascetică și prin puterea rugăciunii, neconținut l-a făcut de rușine pe ispitorul diavol. Este important să reținem această învățătură: că diavolul este neputincios în fața credinciosului întărit prin credință în Hristos și prin

Astăzi ne aflăm în Duminica a 23-a după Rusalii, zi în care am ascultat pericopa evanghelică de la Luca, capitolul 8, care ne descrie minunea tămăduirii unui demonizat din Ținutul Gherghesenilor. Din relatările evanghelice ale acestei minuni putem învăța foarte multe lucruri folositoare pentru a ne apăra de asuprirea demonilor și de pierzarea în care caută ei să ne arunce.

harul Său. Bineînțeles, nu trebuie să uităm că avem de dus lupta împotriva demonilor, după cum ne încredințează marele Apostol Pavel când le grăiește efesenilor: „Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva domniilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, răspândite în văzduhuri” (Efeseni 6, 12). Deci, numai în Hristos avem certitudinea biruinței.

Când nebunia este cauzată de demonizare - și deseori, chiar dacă nu e singura cauză, demonizarea poate fi una din cauzele bolii - terapeutica medicală nu va putea ea singură să conducă la vindecare. În astfel de cazuri este nevoie de o altă terapie mult mai profundă, pentru suflet: terapeutica duhovnicească. Biserica posedă mijloa-

cele acestei vindecări. În Viețile Sfinților citim despre nenumărate vindecări de demonizați săvârșite de creștinii îmbunătățiți și mai ales de Părinții cu darul discernământului duhovnicesc și cu putere asupra duhurilor necurate. Fundamentul acestei terapeutici duhovnicești este rugăciunea. Alte mijloace sunt Sfântul Maslu, prin ungerea cu untdelemn sfințit însoțit cu rugăciunea și punerea mâinilor și a Evangheliei pe creștetul bolnavului. Dumnezeu Însuși îngăduie uneori să fim ispitiți de satana, prin suferințe trupesti, pentru îndreptarea și curățirea noastră. Să nu ne întristăm de aceste suferințe, care sunt spre mântuirea noastră. Deci, să observăm în aceste încercări semne ale iubirii nemărginite a lui Dumnezeu și, astfel, să avem nădejde de mântuire. ❖

Părintele Adrian Chiriță

SFÂNTUL CUVIOS DIMITRIE CEL NOU, OCROTITORUL BUCUREȘTILOR

Cuviosul Dimitrie cel Nou s-a născut în timpul împăraților româno-bulgari Petru și Ioniță Asan (secolele XII-XIII), într-un sat locuit de vlahi, Basarabov, pe valea râului Lom, din părinți ortodocși și iubitori de Hristos. Era păstor de vite în satul său, dar dragostea pentru liniștea și nevoia monahală l-au îndemnat să intre în obștea unei mănăstiri de pe valea Lomului, nu departe de satul său natal.

Stim că a dus o viață de aspră nevoiță pustnicească, iar când i-a sosit vremea, Cuviosul Dimitrie și-a dat sufletul lui Dumnezeu în acel loc. Cunoscându-și sfârșitul, s-a pus mai înainte între două pietre ce i-au fost mormânt și așa a rămas multă vreme, necunoscut de nimeni. Dar după trei sute de ani, râul Lom a venit mare și furia apelor a desfăcut cele două pietre, descoperind moaștele întregi ale Sfântului Dimitrie cel Nou. Apoi oamenii locului au aflat sfintele lui moaște prin pronia lui Dumnezeu și le-au dus la biserica satului Basarabov.

Auzind de minunile ce se făceau aici, domnul Țării Românești dorea să aducă moaștele sfântului în țară. Trimise preoți și sfinți, iar aceștia l-au luat pe Sfânt și au plecat spre București. Dar aproape de Ruse, lângă o fântână, boii n-au mai vrut să meargă cu nici un chip. Văzând această minune, cei trimiși s-au

sfătuit și au hotărât să înjuge la car doi junci tineri neînvățați, ca să vadă încotro vrea Sfântul să meargă. Și așa s-a întors Sfântul la Basarabov și a rămas acolo. Trimiișii domnitorului s-au întors la București și au povestit cele petrecute, iar domnitorul trimise alți oameni ca să ridice, pe cheltuiala lui, o biserică în sat. Așezat acolo, Sfântul făcu, de-a lungul vremii, multe alte minuni.

În timpul războiului ruso-turc din Balcani (1769-1774), generalul rus Piotr Saltîkov a luat sfintele moaște să le ducă în Rusia. Cortegiul odată ajuns la București, un creștin evlavios, Hagi Dimitrie, prieten cu generalul, îi ceru acestuia să lase românilor moaștele sfântului lor compatriot, spre mângâiere după toate durerile pricinuite de război. Moaștele Sfântului Dimitrie au fost dăruite Țării Românești și așezate cu mare cinste în Catedrala mitropolitană din București, unde se află și astăzi. Sfântul Dimitrie cel Nou se prăznuiește la data de 27 octombrie.

Sute de ani, sfântul i-a ajutat pe toți, a făcut multe minuni, a apărat localități - în primul rând Bucureștiul - a tămăduit, a ajutat în necazuri, în război, a fost scos la vreme de secetă. Minunat este faptul că Sfântul a decis să rămână în București, să fie ocrotitorul discret al Capitalei și împrejurimilor, să aducă alinare românilor. ❖

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir

S-a născut într-o familie nobilă de macedoneni din Tesalonic și a fost botezat creștin de către părinții săi, care i-au dat și o bună educație. Pentru calitățile sale i s-a însărcinat funcția de guvernator al Tesalonicului, urmându-și astfel tatăl. Imperiului roman era condus la acea vreme de Dioclețian (284-305), un aprig prigonitor al creștinilor.

Un timp Sfântul Dimitrie păstrează discreție asupra credinței sale. În anul 296, Maximian, un asociat la domnie al lui Dioclețian, vine la Tesalonic și, după o campanie victorioasă, cere înalților funcționari să jertfească idolilor. Sfântul Dimitrie refuză, dezvăluindu-și credința în Hristos. Pentru aceasta este aruncat în temniță. Sfântul Dimitrie este vizitat la închisoare de creștinii din Tesalonic, pentru sfaturi, învățături și întărire.

Maximian organizează și în Tesalonic lupte între gladiatorii bine antrenați și creștinii fără apărare, lupte ce se încheiau de regulă cu uciderea creștinilor. Împăratul avea și un favorit, Lie, ce se remarcă prin

cruzime și violență. Nestor, un tânăr creștin, îi cere Sfântului Dimitrie binecuvântarea ca să-l înfrunte pe Lie și să pună capăt uciderii creștinilor. Sfântul s-a rugat pentru Nestor, l-a binecuvântat cu semnul crucii pe frunte, zicându-i: „Du-te, pe Lie îl vei birui și pe Hristos Îl vei mărturisi”. Cu această binecuvântare, Nestor izbândește în lupta cu Lie, omorându-l cu lancea. Aflând Maximian că „în spatele” uciderii lui Lie este

Sfântul Dimitrie, poruncește uciderea sa cu sulițe chiar în celula sa. Se spune că, după ce a fost străpuns, sângele său a răspândit o mireasmă plăcută, ca de mir, iar mulți dintre cei care s-au atins de sângele său s-au vindecat de tot felul de boli.

Marele Mucenic Dimitrie este venerat ca unul dintre cei mai mari „sfinți militari”. La scurt timp după moartea sa, mai exact după ce Sfântul împărat Constantin cel Mare a acordat libertate creștinismului pe întreg cuprinsul Imperiului Roman, la Salonic a fost ridicată o bazilică deasupra mormântului său, devenită loc de pelerinaj. După cucerirea otomană din 1430, bazilica a fost transformată în moschee (1493). A redevenit biserică după recucerirea orașului de către greci (1912), în timpul Primului Război Balcanic. După distrugerile devastatoare provocate de incendiul din 1917, a fost restaurată fiind resfințită în 1949. În timpul restaurărilor s-a descoperit cripta în care a fost întemnițat Sf. Dimitrie. Biserica Sfântul Dimitrie din Salonic adăpostește moaștele acestuia, care este și ocrotitorul orașului. ❖

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI CUVIOS DIMITRIE CEL NOU, OCROTITORUL BUCUREȘTILOR

Astăzi, vineri, 23 octombrie 2020, când scriem acest articol, știm că sărbătoarea Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou va avea loc anul acesta, dar în condiții cu totul speciale, asemănătoare celor de la Iași. Aflăm în aceste zile că de această dată a avut loc o discuție între PF Patriarh Daniel și premierul Ludovic Orban pe tema organizării acestui praznic, deci măcar acum nu s-au mai luat măsuri fără a fi consultată Biserica. Căci la Iași administrația centrală, prin prefectura și primăria locală a impus reguli în Biserica privind organizarea unor evenimente strict religioase.

Am așteptat cu emoție sărbătoarea Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, bineștiind ce s-a întâmplat la Iași și văzând că cifrele referitoare la epidemia de Covid-19 au explodat. Sincer, personal mă așteptam ca în aceste condiții și cu noua administrație a Bucureștiului să fie și mai mult reduse slujbele, iar racla să nu mai fie

scoasă din Catedrala Patriarhală. Dar, din prorie dumnezeiască, momentan pe scaunul de primar al Capitalei stă încă doamna Gabriela Firea. Astfel, Primarul general în funcție, Gabriela Firea, a aprobat, joi, un protocol cu Patriarhia Română pentru organizarea pelerinajului de Sf. Dimitrie cel Nou, în perioada 25-27 octombrie.

Din păcate, la fel ca și la Iași, la pelerinaj nu vor putea lua parte decât locuitorii Capitalei. De parcă Sfinții sunt numai ai cetățenilor unui oraș...

Cu toate acestea, pentru a nu exista probleme și discuții în cursul acestor trei zile de sărbătoare, au fost luate măsuri stricte și au fost stabilite în detaliu coordonatele de care trebuie să țină seama credincioșii, slujitorii Bisericii, poliția și jandarmeria. ❖

Programul sărbătorii Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor

Biroul de Presă al Patriarhiei Române a transmis un comunicat în care anunță programul sărbătorii, din care noi vom prezenta un rezumat:

Sărbătoarea va avea loc anul acesta doar în perioada 25-27 octombrie 2020 și se va desfășura în condiții de maximă precauție, ordine și protecție, sub semnul respectării riguroase a normelor igienico-sanitare impuse de starea de alertă specială în care se află acum municipiul București.

Credincioșii din municipiul București care vor să se închine în aceste zile la Sfintele Moaște, trebuie să știe următoarele:

- ❖ accesul la raclă se va face pe un singur rând de persoane, una în spatele celeilalte, păstrând distanța de 1,5 m între ele; pe trotuarul cu un culoar unic de acces vor fi trasate marcaje de staționare; pe tot traseul vor fi amplasate anunțuri cu privire la păstrarea distanței și respectarea normelor igienico-sanitare; se va crea un flux unic de circulație a credincioșilor, cu intrare de la baza Dealului Patriarhiei și cu ieșire separată, pe strada Patriarhiei spre strada 11 iunie; voluntarii prezenți, care vor purta permanent măști de protecție și mănuși, vor oferi credincioșilor materiale de dezinfectare și igienă.

În contextul pandemiei și a stării de alertă din București, pentru organizarea în condiții de siguranță a sărbătorii Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou din acest an, au fost luate măsuri speciale:

- ❖ renunțarea la procesiunea „Calea Sfinților” la care participau foarte mulți preoți și credincioși mireni; reducerea numărului de clerici slujitori și cântăreți bisericești la toate slujbele sărbătorii; reducerea perioadei de expunere a sfințelor moaște spre închinare la doar 3 zile (25-27 octombrie); protejarea raclelor cu moaștele

Sfinților cu un material care va permite o permanentă igienizare.

Programul liturgic din aceste zile

Duminică, 25 octombrie 2020:

- ❖ ora 7.00, Sfintele Moaște ale Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou vor fi scoase din Catedrala Patriarhală și așezate în baldachinul de pe Colina Bucuriei, alături de moaștele Sf. Stelian, ocrotitorul copiilor, ale Sf. Împărați Constantin și Elena și ale Sfântului Nectarie. Moaștele Sf. Stelian au fost incluse în programul hramului Catedralei Patriarhale pentru a marca „Anul omagial al pastorației părinților și copiilor”.

- ❖ între orele 9.00-12.30, va fi oficiată Sfânta Liturghie la Altarul de vară din incinta Catedralei Patriarhale.

Luni, 26 octombrie 2020, la sărbătoarea Sf. Mare Mc. Dimitrie, Izvorătorul de Mir:

- ❖ de la ora 9.30, se va săvârși Sfânta Liturghie la Altarul de vară de lângă Catedrala Patriarhală.

Marti, 27 octombrie 2020, la sărbătoarea Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou:

- ❖ de la ora 9.00, la Altarul de vară de lângă Catedrala Patriarhală va fi săvârșită Sfânta Liturghie arhierescă de către Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, împreună cu cei 3 episcopi vicari din București, câțiva preoți și diaconi.

La slujbe vor putea participa maximum

200 de persoane. Reintroducerea Sfintelor Moaște în Catedrala Patriarhală se va face la sfârșitul zilei de 27 octombrie 2020, după închinarea ultimului credincios.

Așadar, închinarea la moaște se va face în aer liber, iar accesul în catedrală va fi limitat.

În aceste zile întoarcem Sf. Cuv. Dimitrie pelerinajul pe care acesta l-a făcut pe 5 aprilie 2020

Duminică, 5 aprilie, cu binecuvântarea PF Părinte Daniel, Patriarhul B.O.R., icoana și racla cu moaștele Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou au fost purtate pe străzile Capitalei, făcându-se mai multe opriri, în locurile importante și la spitale din Capitală, în timpul cărora au fost înălțate rugăciuni către Sfântul Ocrotitor al Bucureștilor pentru încetarea epidemiei de coronavirus.

De multe ori în istorie, în momente de primejdie au fost scoase și purtate în procesiune moaștele sfinților, chemând ajutorul lui Dumnezeu pentru izbăvirea de pericole. Acest pelerinaj continuă o veche tradiție a Bisericii. În timpul multor epidemii, au fost aduse în București moaște ale sfinților, pentru izbăvirea de primejdii. Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou este numit «Ocrotitorul Bucureștilor» pentru că a salvat orașul în momente de conflict militar, dar și în timpul unor epidemii. În timpul domnitorului Caragea, s-a făcut un pelerinaj cu moaștele sfântului, numărul îmbolnăvirilor și al deceselor – care până atunci era de 300 pe zi - scăzând semnificativ. Moaștele Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou au fost purtate pe străzile Capitalei în mai multe rânduri, pentru izbăvirea de molime și secetă: în 1815, în perioada „ciumei domnitorului Caragea”, în 1827, în timpul secetei, și în 1831, în timpul epidemiei de holeră, la rugămintea generalului Kiseleff. ❖

MOȘII DE TOAMNĂ

În Biserica Ortodoxă se face sămbătă, 31 octombrie, pomenirea tuturor celor adormiți întru Domnul.

La Moșii de toamnă ne rugăm pentru toți adormiții noștri din neam.

Biserica se roagă zilnic pentru cei răposați: la Litie și Miezonoaptea, dar mai ales la Sfânta Liturghie, unde sunt pomeniți de mai multe ori, în special la Proscomidie, la ieșirea cu cinstitele Daruri și după Sfințirea Darurilor. În rugăciunea de mijlocire pentru vii și morți, preotul pomenește în taină pe toți răposații, cu cuvintele „Pomenește Doamne, pe toți cei adormiți întru nădejdea învierii și a vieții celei de veci și-i odihnește pe dânsii, Dumnezeu nostru, unde strălucește lumina feței Tale”. De aceea să nu lipsim niciodată de la Sfânta Liturghie, pentru că nimic altceva nu este mai de folos pentru cei adormiți decât a aduce pentru aceștia Jertfa cea fără de sânge sau a fi pomeniți în timpul săvârșirii ei. Să aducem deci la biserică prescură și pomelnic cu numele lor, pentru a fi pomeniți de către preot la fiecare Liturghie.

Când preotul iese la Sfânta Liturghie cu Cinstitele Daruri în mijlocul bisericii pomenește pe strămoși, moși, părinți, frați

și surori și pe toți cei adormiți din neamul nostru. Căci noi, când plecăm la Domnul, ne adăugăm la neamul nostru, la cei care au plecat din lumea aceasta.

Fiecare zi de sămbătă este dedicată amintirii morților, pentru că trupul lui Hristos s-a aflat în mormânt în ziua de sămbătă și S-a coborât la cei morți pentru a le vesti mântuirea. Rugăciunile din această zi sunt făcute ca Dumnezeu să-i învrednicească pe cei adormiți de milostivirea Sa, să-i judece cu blândețe și să-i așeze în ceata dreptilor.

După Sfânta Liturghie, urmează parastasele de obște pentru cei trecuți la Domnul. Parastasele sunt ierurgii speciale, la care trupul mortului, nefiind de față, este simbolizat prin colivă. Se numește parastas, de la cuvântul grecesc Paristimi - a se înfățișa înaintea cuiva, a mijloci - deci rugăciune de mijlocire pentru răposați.

Parastasilor este o prescurtare a slujbei înmormântării. Partea de căpetenie o

alcătuiesc rugăciunile de dezlegare și iertare, rostite de preot la sfârșitul slujbei, urmate, ca și la înmormântare, de „Veșnica pomenire”. Se săvârșește în biserică, după Sfânta Liturghie, iar când e cu putință, și la mormânt.

La parastas se aduc întru pomenirea celui răposat colivă, pâine și vin. Coliva închipuie trupul celui adormit și este semn al credinței noastre în înviere și nemurire. Făcută din boabe de grâu, care poartă în ele icoana sau asemănarea învierii trupurilor. La „Veșnica pomenire”, rudele și prietenii celui adormit ridică vasul cu colivă, legându-l pe mâini, în semn de comuniune sau legătură cu răposatul. Același lucru închipuie și gustarea din colivă, după binecuvântarea ei. ❖

Sfântul Ierarh Iachint de Vicina, primul mitropolit al Țării Românești

Sfântul Ierarh Iachint este primul mitropolit al Țării Românești, recunoscut de Patriarhia Ecumenică în 1359. Apare pentru prima oară în istoria Bisericii Române de la nord de Dunăre în anul 1348, pe când era mitropolit al Vicinei, mitropolie înființată prin secolul al XI-lea, situată în Dobrogea, lângă Isaccea. Dobrogea aparținea atunci de Țara Românească, iar domnitorul Nicolae Alexandru Basarab l-a strămutat pe mitropolit la Argeș, devenind primul mitropolit al Ungrovlahiei.

Această numire de mitropolit al românilor din sudul teritoriului țării noastre trebuia recunoscută și de Patriarhia Ecumenică de la Constantinopol. După mai multe scrisori ale domnitorului Nicolae Alexandru Basarab către Patriarhie, în mai 1359, Iachint al Vicinei este recunoscut ca mitropolit al Țării Românești. Prin actul care recunoștea Mitropolia Țării Românești, noul mitropolit avea următoarele îndatoriri: „să întărească pe citeți, în toată eparhia și enoria lui, să ridice în treaptă ipodiaconi și diaconi, să hirotonească preoți și să ia pe mâna sa toate drepturile din orice parte ar fi”. A fost un păstor și părinte sufletească pentru toți românii dintre Dunăre și Carpați. A hirotonit preoți pentru toate satele, a zidit biserici la orașe și sate, a întemeiat noi așezări mănăstirești și a ținut o strânsă legătură duhovnicească a Bisericii Țării Românești cu Patriarhia de Constantinopol. Ca „exarh al plaiurilor”, mitropolitul Iachint

a avut grijă și de credincioșii ortodocși vecini, mai ales din Transilvania, cărora le trimitea preoți și călugări misionari.

Cu ajutorul domnului țării, Vladislav I, a încurajat și susținut mult monahismul românesc. A adus în țară, de la Muntele Athos, pe Sfântul Nicodim de la Tismana, pentru a organiza câteva mănăstiri-lavre după model atonic. El a trimis numeroși călugări „vlahi” la Mănăstirea Cutlumuș din Muntele Athos, unde au ajuns mulți călugări vestiți. În țară, a organizat mai multe mănăstiri, cum ar fi cele de la Tismana, Curtea de Argeș, Câmpulung Muscel, Cozia, Snagov, Târgoviște, Bolintinul din Deal și din Vale, Tânganu, Cotmeana și altele.

Sfântul Ierarh Iachint pleacă la Domnul în prima jumătate a anului 1372. Este îngropat lângă biserica mitropolitană de la Argeș, în care slujise pe parcursul păstoririi sale.

Datorită credinței ortodoxe, vieții lui curate și sfinte, a păstoririi Bisericii din

Țara Românească cu râvnă, înțelepciune, răbdare, dragoste și smerenie și a întemeierii, ca cel dintâi mitropolit al Țării Românești, a structurilor organizatorice bisericesti necesare cultului și statorniciei întru apărarea dreptei credințe, a fost canonizat de Biserica noastră. Canonizarea sa a fost hotărâtă în ședința Sfântului Sinod din 8 iulie 2008, iar proclamarea solemnă a sfințeniei sale a avut loc duminică, 26 octombrie 2008. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 25 OCTOMBRIE - 1 NOIEMBRIE 2020

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 25.10	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 23-a după Rusalii (Vindecarea demonizatului din Ținutul Gherghesenilor) - Utrenia, Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Slujba de priveghere
Luni 26.10	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	† Sf. Mare Mc. Dimitrie, Izvorătorul de Mir – Utrenia, Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Slujba de priveghere
Marți 27.10	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	† Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor – Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 28.10	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 30.10	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie, Acatist
Sâmbătă 31.10	06 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Sf. Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți – Sâmbăta morților – Moșii de toamnă
Duminică 1.11	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 22-a după Rusalii (Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr) - Utrenia, Sf. Liturghie